

dennap Anyák napja van. Az anyai szeretet fénylő csillagának napja, amelyet azokkal a virágokkal, amik lelkünkben nyílnak: imádságainkkal s amik őhozzá legméltóbbak, mindennap megkoszorúzunk. Ezer sóhajjal, ezer áldással, örök, hálás szeretettel! Hiszen ő maga se egyéb, mint imádság: az Édesanya!

(Lőrinczy György.)

Vers anyák napjára.

<i>Szeretném, ha minden ajkon</i>	<i>Bekopogna minden házba,</i>
<i>Ezer csengő csengene,</i>	<i>Ahol lakik egy anyja,</i>
<i>S beszárnyalná a világot</i>	<i>S fehér galamb piros csőre</i>
<i>Az ájtatos, szent zene.</i>	<i>Szelid hangon szólana:</i>
<i>Minden szívből fehér galamb</i>	<i>Ez a nap a legszebb ünnep!</i>
<i>Szállna sebes szárnyakon,</i>	<i>Anyák napja ez a nap!</i>
<i>S bekopogna minden házba</i>	<i>A templomi szent harangok</i>
<i>Minden kicsi ablakon.</i>	<i>Ma tinéktek szólanak!...</i>

*Tudjátok-e ki az anya,
S mi az anya, gyerekek? ...
Nem más, mint a testet öltött,
Tiszta, áldó szeretet!
A szemében jóság csillog,
Imádság két ajakán —
Két karod közé omolva,
Gyermekszivem ezt dobogja:
Szeress engem, jó anyám,
Drága, édes, jó anyám!*

Az édesanya magyar költők verseiben.

(Előadás Anyák-napjára.)

Irta: Móra László.

Édesanyám! Ez a szó mindjárt az Isten neve után van arannyal beleírva az Élet — szótár-könyvébe. Egyetlen szó s benne él az egész világ!

Ennek az imádságos röpke szónak az elsuttogása könnyeket csal ki a szemedbe, boldogságot, vigasztalást, örömet terítget a lelkedre.

Ez a szó összeforrott veled s el nem hagy bölcsődtől sirodig. Ezt suttogod, ezt hívod, ha messze vet a sorsod, ha szenvedsz, ha keresztút elé érsz, ha csalódot, vagy, ha haldokolsz...

Édesanyám! Ez az egyetlen szó önmagában is a legszebb,